

РЕШЕНИЕ

№ 2912

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5807** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Производството е образувано по жалба на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[улица], ет. 5, ет. 1, представявано от Л. С. - Управител, чрез пълномощника А. „Б. И Т.“,[ЕИК], против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422002284-091-001/26.01.2023 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение №577/05.05.2023 г., издадено от Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.
Жалбоподателят оспорва РА, с който от страна на органите по приходите са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС за данъчен период м. 12.2020 г. и м. 01.2022 г., вследствие на отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 268213,75 лв. и са определени лихви в общ размер па 40 263.85 лв. по фактури, издадени от „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].
Оспорва и установеното за 2020 г. задължение за корпоративен данък по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 71909.41 лв. и определените лихви в размер на 12014.99 лв., вследствие непризнати разходи за данъчни цели по

фактурите, издадени от „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на издадения РА. Претендира отмяната на РА в обжалваната част.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Б., представляващи А. “Б. И Т.“. Адвокат Б., моли съдът да отмени оспорения ревизионен акт по изложените в жалбата съображения. Претендира сторените по делото разноски за държавна такса и депозит за изготвяне на експертиза. Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен се представлява от юрисконсулт К., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221422002284-020-001 от 05.05.2022 г., връчена по електронен път на 18.05.2022 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221422002284-020-002/16.08.2022 г., №222214220022^4-020- 003 от 13.09.2022 г., е възложено извършването на ревизия на „ПИ ЁЛ СИ МАРКЕТИНГ Ф.“ ЕООД за установяване задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2020 г. до 31.12.2020 г. и от 01.01.2022 г. до 31.01.2022 г. и по ЗКПО за 2020 г. Заповеди са издадени от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /л.19-29/.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ №№Р-22221422002284-092-001/10.01.2023 г., връчен по електронен път на 10.01.2023 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице не е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с №Р-22221422002284-091-001 от 26.01.2023 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П., на длъжност главен инспектор на приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 17.02.2023 г. по електронен път /л.49-53/.

С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. С РА са установени допълнителни задължения общо в размер на 340 123,16 лв., в т.ч. ДДС в размер на 268 213,75 лв. и съответните лихви в общ размер на 40 263,85 лв. и корпоративен данък в размер на 71 909,41 лв. и лихви в размер на 12 014,99 лв. Корекциите на декларираните резултати по ЗДДС произтичат от непризнато право на данъчен кредит в размер на 268 999,61 лв. по фактури, издадени от „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Резултатът по ЗКПО за 2020 г. е променен вследствие непризнати разходи за данъчни цели по фактурите, издадени от „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД.

С цел изясняване на обстоятелства от значение за определяне на данъчните

задължения на ревизираното дружество и обезпечение на необходимите доказателства, са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3. чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221422002284-040-001/09.06.2022 г.? №Р-22221422002284-040-002/13.09.2022 г., в отговор на които с придружителни писма са представени търговски документи и счетоводни регистри, оборотни ведомости, справки, писмени обяснения и декларации.

Установено е, че основната дейност на задълженото лице е търговия със зърнени храни, маслодайни култури и фуражи. Ревизираното лице разполага с нает офис, находящ ес в [населено място], [улица]. ет. 3, офис 4.

От управителя на ревизираното дружество Л. С. с декларирано, че „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД изкупува от земеделски производители зърнени и маслодайни култури и ги продава на вътрешния пазар и в европейски страни. Не разполага със собствена складова база, тъй като стоките се изтеглят от складовете на доставчиците и е транспорт на външно дружество се доставят директно до клиентите. Няма регистриран касов апарат с фискална памет ЕКАФП, тъй като всички плащания се извършват по банков път. Посочено е, че посредникът снабдява ревизираното лице с необходимата информация за осъществяването на директен контакт с продавача на стоката, за което получава възнаграждение, съгласно подписан договор за посредничество.

С Протокол №Р-22221422002284-П.-001/16.09.2022 г. са приобщени доказателства, събрани при ревизията на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД, приключила с РА №Р-22221420004906-091-001/03.08.2021 г.,

С цел проверка на оригинали на счетоводни и други документи, относими към извършените и получени от дружеството доставки за ревизираните периоди, е извършено посещение в счетоводството на задълженото лице, документирано с Протокол №1826311/17.08.2022 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД и „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД, резултатите от които са обективирани в протоколи, описани в РД.

След анализ на събраните доказателства са направени следните фактически констатации:

По ЗДДС:

1. За данъчен период м. 01.2022 г. е отказано право на данъчен кредит в общо размер на 139 700,00 лв. по фактура №9/30.12.2021 г., издадена от „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД с предмет „по договор от 04.01.2020 г.“

В Протокол №П-22221722095526-141-002/17.10.2022 г. са отразени резултатите от насрещната проверка на „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД. Изготвеното до проверяваното дружество ИПДПОЗЛ изх. №П-22221722095526-040-001/10.06.2022 г. е връчено на управителя. В отговор на искането са представени копия на спорната фактура, хронологичен регистър за отчитане на приход по фактурата банково извлечение за частично плащане по фактурата; договор от 04.01.2021 г. между „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ Ф.“ ЕООД /възложител/ и „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД /посредник/ за посредничество при изкупуване на царевица, ечемик, рапица, овес, трици и др., както и олио. Според договора възложителят е длъжен да

предоставя на посредника необходимата във връзка с изпълнението на договора информация. Посредникът от своя страна е длъжен да проучва пазара във връзка със сключването на сделките по договора. Да намира клиенти за възложителя и да ги свързва с него, да провежда предварителни претвори с клиентите, като ги запознава с обичайните условия по предлаганата сделка, да организира и води разговори за сключването на конкретни сделки. За извършеното посредничество е договорено да се изплаща следното възнаграждение: за изкупуване на ечемик и олио 7.00 лв. на всеки тон, закупен от възложителя, без ДДС; за царевица, овес, трици - 6.00 лв. на всеки тон, закупен от възложителя, без ДДС; за слънчоглед и третикале - 8.00 лв. на всеки тон, закупен от възложителя, без ДДС. Съгласно чл. 10 на същия договор при индивидуални сделки, при които стоката е изкупена на по-ниска цена, комисионната ще бъде по-висока. Приложен е и приемо-предавателен протокол за изплащане възнаграждение за посредничество от 30.12.2021 г., от който се установява връзката му с конкретни фактури за изкупуване на зърно през 2021 г. От ревизираното лице са представени счетоводни регистри за отчетен разход по фактурата и за частично плащане по нея.

2. За данъчен период м. 12.2020 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 129264,13 лв. по фактура №[ЕГН]/30.12.2020 г., издадена от „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД с предмет „по договор от 02.01.2020 г.“

В Протокол №П-22221022095876-141-001/17.10.2022г. са отразени резултатите от насрещната проверка на „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД. Изготвено до проверяваното дружество ИПДПОЗЛ изх. №П-22221022095876-040-001/08.06.2022г. е връчено на управителя. В отговор на искането са представени копия на спорната фактура, договор от 02.01.2020 г., сключен между „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД /възложител/ и „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД /посредник/ за посредничество срещу заплащане при изкупуване на царевица, ечемик, рапица, овес, трици и др., както и изкуствени торове. За извършеното посредничество е уговорено да се заплати възнаграждение, съответно за изкупуване на ечемик, пшеница, царевица - 4.00 лв. на всеки тон, закупен от възложителя, без ДДС; за сорго, овес, трици 5.00 лв. на всеки тон, закупен от възложителя, без ДДС; за слънчоглед 10.00 лв. на всеки тон, закупен от възложителя, без ДДС. Приложен е и приемо-предавателен протокол за изплащане възнаграждение за посредничество от 30.12.2020 г., хронологичен регистър за счетоводното отчитане на приход по фактурата и банково извлечение за извършено частично плащане по нея.

От ревизираното лице са представени счетоводни регистри за отчетен разход по фактурата и за частично плащане по нея.

По т.1 органите са установили несъответствие по отношение представените частни документи относно доставката от „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД, изразяващо се в различното наименование на доставчика в договора и останалите търговски документи. Оспорена е датата на сключване на договора за посредничество с аргумент, че посоченият представител на „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД - Л. Ц. е правоприемник на капитала и управител, считано от 12.11.2021 г. т.е. много по-късно от датата на сключване на договора - 04.01.2021 г. Налице е противоречие между писмените обяснения на управителя на ревизираното дружество, който сочи, че „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД снабдява дружеството с информация относно осъществяването на контакт с продавача на стоките, а от друга страна основният

доставчик на зърнени култури за 2021 г. „СЕТСТОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е познато на ревизираното лице от предходен период, тъй като е доставяло стоки и преди сключването на договора за посредничество. Това се отнася и за другите доставчици на стоки - „ТОБИ АГРО КЪМПАНИИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАМ78 - АГРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и т.н. От прекия доставчик не се предоставят доказателства за ползван подизпълнител по доставката.

При извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че до м. 11.2021 г. от процесния доставчик са подавани СД по ЗДДС без да са декларирани покупки и продажби, а за м. 12.2021 г. е отразена единствено покупка от „РИПАС 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по фактура №34/30.12.2021 г. с предмет „по договор“, но и това дружество не притежава кадрова, техническа и материална обезпеченост за извършване на декларираните в дневниците си доставки и е дерегистрирано по ЗДДС. Посочено е, че „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД не е представило обратна ведомост, от която да се анализира финансовото му състояние, начисляването и внасянето на ДДС, осчетоводяването на приходи и разходи и т.н. Дружеството не притежава персонал за извършване на фактурираната доставка.

По т. 2 по отношение на „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД с изтъкнато, че за периода на издаване на фактурата представляващото го лице А. С. Б. е с прекъснати здравноосигурителни права поради невнесени ЗОВ и същата не се е осигурявала при работодател за процесния период и към момента /последно е осигурявана за м. 05.2020 г. в „ПРО КОНСУЛТ 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК], в което е съдружник/. От този факт е направен извод, че А. Б. не е полагала личен труд в „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД. От 18.06.2021 г. доставчикът се представлява от К. Л. М., който последно е бил назначен по трудов договор до м. 07.2008 г., не се осигурява и представлява множество дерегистрирани по ЗДДС дружества. Доставчикът не разполага с лица по трудово и извънтрудово правоотношение, няма декларирано недвижимо имущество и МПС, съгласно данни от регистрите на общините и КАТ, няма регистрирани фискални устройства. Не се предоставят данни за ползването на подизпълнител по доставката.

При извършена проверка в ИС на НАП органите по приходите са установили, че за процесния период доставчикът е декларирал една фактура за покупка от „ТРАКГЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с предмет „по договор“. В дневника за покупки на „ТРАКГЕЙТ“ ЕООД за м. 12.2020 г. е отразена покупка от „ПРО КОНСУЛТ 2015“ ООД, Е. [ЕИК] по една фактура, която не е отразена в дневника за продажби на издателя на фактурата, т.е. ДДС не е начислен и внесен в бюджета. Констатирано, е че за 2019 г. и 2020 г. от «ТОРОС ТРЕЙД» ЕООД не са подадени данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО. „ТРАКГЕЙТ“ ЕООД не разполага с назначени лица по трудов договор и не притежава ДМА, няма регистрирано ФУ, няма активни банкови сметки, а представляващият го А. П. за периода е назначен по трудов договор в друго дружество като работник строителство до м. 02.2021 г., дерегистрирано по ЗДДС на 12.03.2021 г. На „ТРАКГЕЙТ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.12.2020 г. до 31.10.2021 г., приключила с издаването на РА №Р-2222142I(И)6817-091-00I/15.12.2022 г., в който е установено, че за ревизирания период „ТРАКГЕЙТ“ ЕООД е декларирало в дневниците си за продажби извършени доставки към „ПЕ ШИ“ ЕООД, „ОС СТРОЙ“ ЕООД, „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД, „НАЙНКОН“ ЕООД с предмет „по договор“ и не са представени документи, от които да е видно, че продажбите са осъществени. В цитирания РА на „ТРАКГЕЙТ“ ЕООД с

направен извод, че реални доставки не са извършени, но посоченият във фактурите ДДС е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

По отношение на „ПРО КОНСУЛТ 2015“ ООД е констатирано, че за 2019 г. и 2020 г. не са подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО, както и годишни финансови отчети. Наведен е довод, че договорът няма достоверна дата, тъй като посоченият представител на „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД - К. М. е правопреемник на капитала и управител, считано от 17.06.2021 г., т.е. много по-късно от датата на сключване на договора за посредничество - 02.01.2020 г. Налице са противоречия между писмените обяснения на управителя на ревизираното лице, където е посочено, че „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД снабдява дружеството с информация относно осъществяването на контакт с продавача на стоките, а от друга страна основният доставчик на зърно и други култури за 2020 г. „РЕКСАЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е познато на ревизираното лице от предходен период, тъй като е доставяло стоки и преди сключването на договора. Това се отнася и за другите доставчици на зърно, посочени в протокола за изплатено възнаграждение.

Въз основа на изложеното с РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 268 964.13 лв. по фактурите, издадени от „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД и „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, 1 от ЗДДС, с мотиви за липса на реални доставки за посреднически услуги.

3. За данъчен период м. 01.2022 г. са установени 2 дублирани фактури, съответно фактура №[ЕГН]/31.12.2021г., издадена от „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] с данъчна основа от 81,40 лв., ДДС в размер на 16.28 лв. и предмет „разходи“ и фактура №384416/31.12.2021 г., издадена от „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с данъчна основа от 96,00 лв. и ДДС в размер на 19,20 лв. и предмет „разходи“.

На основание чл. 71 т.1 от ЗДДС не е признато право па данъчен кредит по горесцитираните фактури в общ размер на 35,48 лв. за данъчен период м. 01.2022г.

По ЗКПО:

При ревизията е установено, че за 2020 г. от задълженото лице е подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО, с декларирана данъчна печалба от 105 773,46 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 7 277.35 лв., който не е внесен.

Предвид констатациите в частта по ЗДДС за липса на реална доставка на услуга по фактура №[ЕГН]/30.12.2020 г., издадена от „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД. отчетените по сметка от група 60 разходи в размер на 646 320,64 лв. не са признати за данъчни цели, тъй като не са документално обосновани. Посочено е, че чрез осчетоводяването на процесната фактура е намален финансовият резултат с цел отклоняване от облагане с корпоративен данък.

С РА е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2020 г. по реда на чл. 26, т. 2 във връзка чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 646 320.64 лв., вследствие на което е установена данъчна печалба от 757 094,07 лв. и корпоративен данък в размер на 75 209,41 лв.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

Допуснатата и приета е съдебно- счетоводна експертиза, от заключението на която е видно, че процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя и неговия доставчик, като вещото лице е посочило, че

съгласно сключените договори се установява, че те са за посредничество при сключване на сделки за изкупуване на описаната в договорите продукция (слънчоглед, царевица, пшеница, царевица и пр.), като съгласно договореностите дружеството-жалбоподател (посредник) следва да намира контрагенти за възложителя и да ги свързва с него, да провежда предварителни преговори, да организира такива. В тази връзка са съставени и Приемо- предавателни протоколи (ППП) за изплащане на възнаграждение за посредничество, като в тях подробно са описани: контрагент/покупна фактура/дата/вид стока/количество/мярка/ед.ц./ комисион по сделката. Според вещото лице от счетоводния амортизационен план на дружеството за 2020 г., е видно, че има налични транспортни средства (4 бр. влекачи даф и 1 бр. ски шейна отразен в сметка 205 „Транспортни средства" и офис оборудване, отразено в счетоводна сметка 206 „Стопански инвентар", а по сметка 204 „Компютри и софтуер" са отразени наличните такива. Налице е и инвентаризационен опис и Данъчен амортизационен план към 2020 г. Приложен е и счетоводен баланс на дружеството, от който също е видно, че то разполага с налични ДМА. Изрично е посочено, че доставчиците нямат налични ДМА и МПС, както и кадрова обезпеченост, но съгласно характера на сделките (доставките и продажбите) се установява, че не е задължително дружеството доставчик и жалбоподателя да разполагат с кадрова и техническа обезпеченост.

В отговор на въпроса дали са извършени плащания по процесните фактури вещото лице е посочило, че видно от представени банкови извлечения на дружеството за движение по разплащателната сметка в „П." АП на 24.01.2022 г. са платени 114 000 лв., на 25.11.2022 г. са платени 240 000 лв. и на 26.01.2022 са платени 221 000 лв. и 263 200 лв. Дружеството изцяло е погасило дължимата сума по процесните фактури с доставчик „Имоти Лукс Пловдив" ЕООД. На датите 27.01.2022 г., 02.02.2022 г. и 04.02.2022 г. са платени суми общо в размер на 763 000 лв. с доставчик „Торос Трейд" ЕООД, и към настоящия момент задължението на жалбоподателя към доставчика е в размер на 12 585 лв, като извършените плащания подробности са посочени и в Таблицата - Приложение, неразделна част към ССЕ.

В отговор на въпроса дали са използвани получените доставки в независимата икономическа дейност на жалбоподателя, вещото лице е отговорило, че дружеството има генерирани приходи от комисионни услуги, като предметът на дейност на дружеството - жалбоподател "ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН" ЕООД е търговия със зърнени, маслодайни култури и фуражи. Дружеството изкупува от земеделски производители съответната продукция респ. фирмата доставчик и я продава на вътрешния пазар, като за транспортирането на същата използва външни фирми. Продукцията се закупува директно от доставчика и се продава на клиентите на дружеството. Стоките се намират в складовете на земеделските производители, респ. фирмата доставчик до осъществяване продажбата на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН" ЕООД, от където започва транспортът на същите. В тази връзка за осъществяване на търговската си дейност, дружество „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН" ЕООД използва контактите и информацията от трета фирма.

Посредническото дружество снабдява дружеството - жалбоподател с необходимата информация за осъществяването на директен контакт с фирмата продавач на стоката, за което получава възнаграждение съгласно подписан договор за посредничество. „Политиката на ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД е да минимизира разходите и да координира продажбата с покупката на стоката, така че тя да се осъществи по възможност без необходимостта от наемане на склад. В тази връзка е необходима информация за намирането на стока, която по местонахождение и цена на закупуване, както и при калкулиране на същата да генерира печалба на дружеството. Фирмата посредник снабдява жалбоподателя с информация относно осъществяването на контакта с продавача на търсената стока. Договорките за цена, извозване и плащане се правят изцяло и само от служители на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД. След извършване на сделките се съставя протокол между двете фирми, в които са описани сключените сделки с фирмите продавач на стоката, чиято информация за контакта с тях е получена от дружеството посредник и съответно изтегленото количество, на база на което се изчислява дължимото възнаграждение на съответната фирма посредник по сделката.

Според вещото лице видно от представените на експертизата документи от счетоводството на жалбоподателя получените комисионни от „Имоти Лукс Пловдив“ ЕООД имат последващи доставки по следната приходна фактура № 7019 / 31.01.2022 г. Дружеството е отчело същата като приход и е отразило в ДДС Дневник продажби за месец Януари.2022 г.; Получените комисионни от „Торос Трейд“ ЕООД са фактурирани по следните приходни фактури: № 6719 / 30.12.2020 г., № 6721 / 30.12.2020 г. и № 6722 / 30.12.2020 г. Дружеството е отчело същите като приход и е отразило същите в ДДС Дневник продажби за месец Декември.2020 г. и във връзка с описаното са представени горецитираните фактури, ведно с двустранно подписани Договор и Приемо - предавателни протоколи.

Вещото лице е посочило в експертизата, че генерираните приходи за дружеството - жалбоподател са на база продажба на съответна култура към клиенти на дружеството, а получените разходи за комисионни са на база закупената от дружеството стока от съответния доставчик. В по-голямата си част е налице пълно съответствие на видовете стоки и количество между получените от съответния доставчик и съответно предоставените комисионни услуги към нашите контрагенти.

В отговор на последния въпрос вещото лице дава заключение, че дружеството не е получавало комисионни услуги за описаните в ППП доставки от други доставчици. За процесите доставки изцяло са получени съответно за 2020 г. от Т. Т. ЕООД, а за 2021 г. от Имоти Лукс П. ЕООД.

При изслушване в открито съдебно заседание на вещото лице А. Д. тя поддържа изготвеното от нея заключение на ССЕ.

От събраните по делото доказателства от правна страна съдът намери следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законния срок, от ревизираното лице до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА. Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по

смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК орган по приходите. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което изложените в РД мотиви представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

По материалната законосъобразност на акта:

С процесния РА правото на данъчен кредит е отказано, поради направени от органите по приходите заключения за липса на доказателства за извършването на доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Съдът намира, че за да се прецени дали отказът на органите по приходите да признаят правото на данъчен кредит се явява законосъобразен, следва да се разреши спорният по делото въпрос - извършени ли са реално фактурираните от посочения доставчик стоките респ. услугите.

По силата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. По легалното определение на чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО доставка на стоки означава прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Според чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставката на услуга е всяко извършване на услуга, а според чл. 24, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО това означава всяка сделка, която не е доставка на стоки. Облагаема според чл. 12, ал.1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие съгласно чл. 25, ал.1 ЗДДС. Член 25, ал.2 ЗДДС постановява, че данъчно събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл.68, ал.2 ЗДДС възниква правото на приспадането му. Д. кредит, чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит по видове основания, чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС постановява, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, то има право да приспадне данъка за стоките и услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Член 69, ал.1, т.1 ЗДДС транспонира чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, който също постановява, че доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаеми сделки на данъчно задължено лице, то има правото в държавата-членка, в която извършва тези сделки, да приспадне от дължимия

ДДС, който е задължено да плати, дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от данъчно задължено лице. След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167 и чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО подлежи на упражняване при условието по чл.71, т.1 ЗДДС данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл.114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател. Без реално извършена доставка на стока по чл.6, ал.1 ЗДДС или доставка на услуга по чл.9, ал.1 ЗДДС данъчно събитие по чл.25, ал.1 ЗДДС не настъпва съгласно чл.25, ал.2 ЗДДС, данъкът не става изискуем по чл.25, ал.6, т.1 ЗДДС, без което право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 не възниква съгласно чл.68, ал.2 ЗДДС и, несъществуващо, не може да бъде упражнено по чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС.

Според постоянната съдебна практика правото на данъчно задължените лица да приспадат от ДДС, на който са лица-платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки или за получени от тях услуги, представлява основен принцип за въведената със законодателството на ЕС обща система на ДДС. Реалното извършване на облагаема доставка на стоки или услуги е задължително условие за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, без което то не може валидно да се упражни по чл.71, т.1 ЗДДС. При положение, че органите по приходите са стигнали до констатации за липсата на облагаеми доставки, в т. ч. поради това, че доставчиците не са представили изисканите им документи в ревизията, при оспорване, националната юрисдикция трябва да извърши глобална преценка по приложимите във вътрешното ѝ право правила за доказване на всички елементи и фактически обстоятелства, за да определи дали това данъчно задължено лице има или не право на приспадане по тези доставки. Само ако при тази преценка установи, че доставките са реално осъществени и впоследствие стоките са използвани от получателя за целите на негови облагаеми сделки, правото на приспадане не може да се откаже. Едва след това националната юрисдикция проверява дали това право не е изключено поради обективни данни, че данъчно задълженото лице, получило стоките или услугите, е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която го обосновава, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект нагоре или надолу по веригата доставки (решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 – т.44, 45 и 52). Ако реалността на доставките не се докаже в процеса, правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от (не) добросъвестността на данъчно задълженото лице - получател на стоките или услугите по фактура.

В случая с процесния РА са установени допълнителни задължения общо в размер на 340 123,16 лв., в т.ч. ДДС в размер на 268 213,75 лв. и съответните лихви в общ размер на 40 263,85 лв. и корпоративен данък в размер на 71 909,41 лв. и лихви в размер на 12 014,99 лв. Корекциите на декларираните резултати по ЗДДС произтичат от непризнато право на данъчен кредит в

размер на 268 999,61 лв. по фактури, издадени от „ИМОТИ ЛУКС ПЛОВДИВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Резултатът по ЗКПО за 2020 г. е променен вследствие непризнати разходи за данъчни цели по фактурите, издадени от „ТОРОС ТРЕЙД“ ЕООД.

От ССЕ е видно, че счетоводството на дружеството жалбоподател „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД досежно процесните фактури е водено редовно, извършени са плащания по процесните фактури, като получените комисионни от „Имоти Лукс Пловдив“ ЕООД имат последващи доставки; получените комисионни от „Торос Трейд“ ЕООД са фактурирани, а генерираните приходи за дружеството - жалбоподател са на база продажба на съответна култура към клиенти на дружеството, а получените разходи за комисионни са на база закупената от дружеството стока от съответния доставчик, като в по-голямата си част е налице пълно съответствие на видовете стоки и количество между получените от съответния доставчик и съответно предоставените комисионни услуги към нашите контрагенти.

Предвид това съдът намира за установено, както от събраните в хода на делото доказателства, така и с оглед заключението на вещото лице А. Д., че са извършени процесните услуги, за които са издадени фактурите от доставчиците, осчетоводени в счетоводството и платени от жалбоподателя. Последните са издадени с оглед наличието на облигационни правоотношения между жалбоподателя и доставчиците и са използвани за икономическата дейност на жалбоподателя и са извършени по повод последващи облагаеми сделки. С оглед на изложеното следва да се приеме, че процесните фактури установяват реално извършени доставки, поради което необосновано и в противоречия с материалния закон не е признато от приходния орган правото на данъчен кредит на жалбоподателя. Съдът като съобрази заключението на вещото лице, че счетоводните документи отговарят на изискванията на счетоводния закон и едновременно с това, отразяват вярно реални стопански операции, намира че неправилно е определен данъчно финансовият резултат. Предвид всичко изложено дотук, обжалваният РА се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото - държавна такса в размер на 50 лв. и 700.00 лв. възнаграждение на вещото лице, следва да бъде уважена, като не се претендира адвокатско възнаграждение.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422002284-091-001/26.01.2023 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П. - ръководител на ревизията. ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, Дирекция „ОДОП“ – С., да заплати на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 750 лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: